

Orosháza, 1892. november 30. – Orosháza, 1984. június 20.

Földműves családból származott.. Négy elemi és a polgári iskolában két osztályt végzett. 1911-ben önként katonai szolgálatba lépett, és csak 1918-ban szerelt le, mint őrmester. A világháborúban különböző frontokon harcolt, illetve kiképzőaltiszt a hátszágban. Házasodása után feles bérben gazdálkodó földműves. Politikai érdeklődésének felkeltéséhez hozzájárult felmenőinek Kossuth-párti aktivitása. 1941-ben alapító tagja a Magyar Parasztszövetségnek.

1944. december 7-én a Nemzeti Parasztpárt helyi csoportjának egyik megszervezője, az Orosházi Nemzeti Bizottságban képviselte a pártot. A nemzeti bizottság jelölése alapján lett december közepén az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselője. Az Ideiglenes Nemzetgyűlés Politikai Bizottságának tagja, javaslatára választották meg párt- és városbeli képviselőtársát, S. Szabó Ferencet a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának. Az NPP-ben fokozatosan háttérbe került, 1947 nyarán felhagyott az aktív politizálással. A közügyek továbbra is érdekelték, élete végéig presbitere volt a helyi evangélikus egyházközségnek. 1960-ig egyénileg gazdálkodott, majd az orosházi Szabadság Termelőszövetkezet, később – egyesülés után – az Új Élet Termelőszövetkezet tagja, járadékos nyugdíjasa.